

[Henning Rasmussen]

des egenskab af radikal ordfører, Socialdemokratiet og andre partier.

Man kendte det problem, at der ville blive en lille stigning i antallet af pensionister, der søgte og fik anvist hjemmehjælp af lægen, selv om man i princippet fastholdt den samme visitationspraksis. Man vidste, at det ville betyde mistede indtægter for kommunerne, når der ikke længere skulle kræves betaling af den gruppe pensionister, vi taler om, så hvis kommunerne nu har økonomiske problemer, må det skyldes, at den ramme, der er fastsat for kommunerne for 1989, er for stram.

Så har regeringen gerne villet drøfte takster i DSB, i Post- og Telegrafvæsenet og i lufthavne med os. Det plejer man jo ikke at gøre i forbindelse med finansloven, så det er noget nyt. Men forklaringen er den, at regeringen markant har sagt, at f.eks. Post- og Telegrafvæsenets overskud skal øges væsentligt, så der bliver en indtægtsstigning, som er langt større end den omkostningsstigning, der er. Man har klart og tydeligt sagt: P&T skal være et decideret skatteobjekt – og derved bliver det en finanspolitisk diskussion.

Vi ønsker ikke et langt større overskud inden for Post- og Telegrafvæsenet end det, vi har i år. Vi vil ikke være med til at ødelægge Post- og Telegrafvæsenets muligheder for at klare sig i den stigende konkurrence fra private firmaer. Man skal ikke ødelægge en god, velfungerende statslig virksomhed – Post og Telegrafvæsenet nævnt som det mest nærliggende eksempel.

Vi har sagt til regeringen, at vi altid vil stemme for de stigninger i taksterne i vore statsvirksomheder, der svarer til korrekt beregnede omkostningsstigninger. Det har vi altid gjort, det vil vi gøre i fremtiden, og det har vi også gjort i Finansudvalget i dag, men det er altså lavere stigninger end dem, trafik- og kommunikationsministeren oprindeligt havde forestillet sig.

Vi har i den forbindelse advaret stærkt imod, at trafik- og kommunikationsministeren benytter sine beføjelser til næsten at tredoble taksterne over en kort årrække for en lang række foreningers medlemsblade eksempelvis. Det er en meget alvorlig belastning for disse foreningers økonomi. De har i de fleste tilfælde meget få annoncer, og udgifterne må betales over medlemskontingentet. Vi har fået tilkendegivelser, der tyder på, at man har indset dette, og det, der sker på det område, vil vi derfor følge meget opmærksomt.

Så har trafik- og kommunikationsministeren også gjort opmærksom på, at han i henhold til sine administrative beføjelser vil indføre en helt ny afgift for de fleste statshavne på 2 kr. pr. passager og 10 kr. pr. bil. Man kan godt sige, at det er meget lidt for den enkelte rejse, og det er det også isoleret set. Men afgiften rammer meget tilfældigt på havnene, og det er koncentreret om ganske få havne, hvor det så rammer enkelte ruter meget hårdt. Deraf kommer problemet, og vi vil derfor råde ministeren fra at indføre denne afgift.

Og så en bemærkning om det, vi har kaldt justitsministerens nye skattekilde: det nye kørekort, som vi alle skal have . . . ja, jeg har egentlig skrevet »i huj og hast«, men jeg skal nok nøjes med at skrive »i stor hast«. Og dette med »i huj og hast« og »i stor hast« hænger sammen med – har vi fået at vide – at ministeren har trukket sine ændringsforslag. Der er så i hvert fald et enkelt markant ændringsforslag, som vi har ønsket i fællesskab at opretholde, fordi vi gerne vil tilkendegive, at vi ikke ønsker, at en i og for sig fornuftig omlægning, hvor vi får nye kørekort i et rimeligt tempo og med et rimeligt formål, decideret skal bruges til at dække et hul i justitsministerens del af den fælles kasse.

Det er jo blevet lidt af et problem for os, at Justitsministeriet sætter næsten alle de gebyrer og takster, som man administrativt kan fastsætte, op i et klart hastigere tempo end det, stigningerne i omkostningerne og i menigmands indtægter foregår i. Vi har aldrig protesteret imod, at man principielt gerne vil have omkostningsstigninger dækket af forhøjede takster og gebyrer, og vi har ikke vendt os imod brugerbetaling på områder som disse, men tempoet er for højt.

Jeg kan se en – hvad skal jeg sige – god ting ved dette forslag, og det er, at det er med til at åbne folks øjne for, hvad regeringens brugerbetalingsprincip betyder. Det er et spørgsmål om at forøge statens indtægter, selv om den måde, man vil indføre de nye kørekort på, næsten kan virke kunstig.

Så vil jeg slutte med nogle bemærkninger om den række af ændringsforslag, som jeg vil kalde positive og fremadrettede, og som er stillet som fælles forslag eller i en form for samarbejde mellem Socialdemokratiet, SF, CD og Kristeligt Folkeparti. Det er partier, der på mange områder har forskellig opfattelse, men det er alligevel lykkedes at opnå enighed om en række